

братъ му билъ убитъ отъ турцитѣ, защото не искалъ да издаде тайната си: какъ прави хубаво желѣзо. Тогава малкиятъ братъ пушалъ чука да работи толкова силно, че земята се разтресла и цѣлата околностъ затреперала. Чудо станало: почнаалъ и другиятъ чукъ страшно да бие. И тѣ блѣскали дотогава, докато всичко се съборило и обърнало на развалини. Турцитѣ не могли да научатъ, какъ се прави хубаво желѣзо, не могли и да поправятъ работилницитѣ. Майсторитѣ и работницитѣ се разпрѣснали, а малкиятъ братъ забѣгналъ въ въ чужда страна. Какво е станало по-сетне, преданието не казва.

Днешни работилници

Днесъ желѣзото се получава въ голѣми и модерни работилници. Въ голѣми високи пещи, на мѣстото кждето се вади рудата, се нареждатъ редъ руда и редъ коксъ или каменни въглища. Пещитѣ се подпалватъ отдолу и горятъ непрекъснато. Отъ време на време разтопеното желѣзо, което се е събрало отдолу, се излива въ грамадни котли и се пренася въ фабрицитѣ за по-нататъшна обработка. Полученото въ високитѣ пещи желѣзо е трошливо и се употрѣбява само за нѣкои предмети. Преработеното желѣзо се употрѣбява въ огромно количество. То е винаги смѣсено съ други метали, които му даватъ различни свойства и качества. Отъ него се правятъ всички инструменти и машини за обработване на останалитѣ метали. Ако се обърнемъ наоколо, всичко, което виждаме, е направено или отъ желѣзо или съ помощта на желѣзото. Отъ желѣзо се строятъ мостове, каквито